

Божѣ сѣдѣ

Едно време бухалтъ, кукумявката и горската улолица бѣха най-любимитѣ птици на дѣда Господа. Веднажъ дяволтъ науми да погуби съ измама Господа, за да остане самъ господарь на свѣта. Но бухалтъ, кукумявката и улолицата узнаха навреме хитрината му и обадиха на дѣда Господа. Отъ благодарность Господь ги надари да виждатъ и денемъ и нощемъ.

Но това бѣше едно време. А пъкъ сега всички знаемъ, че и тритѣ птици виждатъ само нощемъ, а денемъ считѣ имъ сѣ слѣпи. Отъ завистъ и лакомство изгубиха и тритѣ считѣ си.

Всѣки пѣтъ презъ нощта срещу нова година Господь изпраща на земята едно ангелче — да узнае кой какво ще пожелае да има презъ годината, за да му изпълни желанието.

Веднажъ ангелчето слѣзе на земята, обходи градове и села, чу какво искатъ хората, после отлетѣ и въ гората, да чуе какво ще пожелаятъ горскитѣ птици и звѣроветѣ.

Ангелчето отиде при яребичкитѣ, врабчетата и дивитѣ гълъби. Всички се оплакваха отъ снѣга и вѣтроветѣ и молѣха дѣдо Господь по-скоро да докара пролѣтѣта, да грѣйне топло слънце, та да се роди пшеница и за хората и за тѣхъ.

Сжщото бѣше при зайчетата, при катеричкитѣ и при плахитѣ сърнички.

Ангелчето подхвъркна радостно, ала въ това време чу наблизко грозни гласове.

— Буху! Буху! Буху! — гърмѣше единъ.

— Кукумяу! кукумяу! — крещѣше втори.

— Улулулууу! — викаше страшно трети.

Ангелчето приближи и видѣ три птици. Посрѣдъ гората бѣха кацнали на единъ сухъ джбовъ клонъ бухалтъ, кукумявката и улолицата.